

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

5. De mirabili visione cuiusdam Curmæ Tulliensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

mis est monasterij locis humatum, nequa-
 quis pro eo vel Missas facere, vel Psalms
 tare, vel saltem orare p̄sumebat. O quā
 di distantia diuisit Dominus lucem & tene-
 bras. Beatus Protomartyr Stephanus passus
 mortem pro veritate, vidit coelos apertos
 dit gloriam Dei, & IESVM stantem à dextera
 Dei. Et vbi erat ipse futurus post mortem
 oculos m̄ris ante mortem, quò latior acci-
 beret, misit. At contra faber ille tenebris
 mentis & actionis imminente morte vidit
 porta tartara, vidit damnationem diaboli
 sequacium eius. Vidit etiam suum infelici-
 ter tales carcerem, quò miserabilius ipse
 perata salute periret, sed viuentibus, qui
 cognouissent causam salutis sua p̄dicatione
 linqueret. Factum est hoc nuper in prom-
 uerbiis Berniciorum, ac longe lateque diffamatum
 multosque ad agendam & non differendam
 scelerum suorum poenitentiam provocatum.
 Quod utinam exhinc etiam nostrarum fac-
 tione literarum.

*D. Augustinus lib. de cura pro mortuis gerenda c. 12. De mirabili visione cuiusdam
 m. Tullienfis.*

CAP. V.

Homo quidam Curma nomine, muni-
 cipij Tullienfis, quod Hipponi prom-
 est, curialis pauper, vir illius loci
 umuitalitius & simpliciter rusticus, qui
 grotaret ablati sensibus penè mortuus

aliquot diebus : tenuissimus flatus in nari-
bus, qui manu admota vtcunque sentiebatur,
& exiguum erat viuientis indicium, illum se-
peliri vt exanimem non sinebat. Nullos artus
mouebat, nulla sumebat alimenta : nihil ocu-
lis, nihil vlllo alio sensu corporis qualibet im-
pacta molestia sentiebat. Videbat tamen mul-
ta velut in somnis, quæ tandem aliquâdo post
dies plurimos quasi vigilans, visa narravit. Ac
primum mox vt aperuit oculos, eat aliquis, in-
quit, ad domum Curmæ fabri ferrari, & vide-
at quid ibi agatur. Quò cùm itum esset, inuen-
tus est mortuus eo momento quo iste fuerat
sensus redditus, & penè à morte reuixerat.
Tunc intentis qui aderant, illum exhiberi ius-
sum esse, quando ipse dimissus est, indica-
bat : seque illic vnde redierat, dixit audisse,
quod non Curma curialis, sed Curma faber
ferrarius ad loca illa mortuorum præceptus
fuiisset adduci. In illis ergo visis tanquam in
somnia, fuit inter eos defunctos quos videbat
pro meritorum varietate tractari. Agnouit e-
tiam nonnullos quos nouerat viuos. Ipsos au-
tem verè mortuos forsitan credidissim, si non
inter illa quasi somnia sua, vidisset etiâ quos-
dam qui nunc vsque adhuc viuunt, clericos
videlicet aliquos regionis suæ, à quorum ibi
presbytero audiuit, vt apud Hipponem bap-
tizaretur à me, quod & factum esse dicebat. Vi-
derat itaque in illa visione presbyterum, cle-
ricos, me ipsum, nondum scilicet mortuos, in
qua

qua postea vidit & mortuos. Cur non
illos sicut nos vidisse credatur, verosque
et absentes atque nescientes: ac per hoc
ipso, sed similitudines eorum, sicut etiam
eorum. Nam & fundū vidit ubi erat ille
clericis presbyter, & Hipponem, ubi
quasi baptizatus est. In quibus locis
non erat, quādo illic sibi esse videbatur.
quid ibi ageretur eo tempore nesciebat,
proculdubio sciret, si verē ibi esset. Vnde
igitur ista quæ non præstantur in ipsis rebus
sunt, sed in quibusdam rerum imaginibus
umbrantur. Denique post multa quæ videret
etiam in paradysum se introductum esse
vidit, dictūq; sibi esse cū inde dimitteretur
turus ad suos, vade baptizari, si vis esse in
loco beatorū. Deinde ut à me baptizaretur
monitus, iā factū esse respōdit. Cui rursus
qui cū eo loquebatur: Vade, inquit, verē bap-
tizare, nam illud in visione vidisti. Post ista
ualuit, perrexit Hipponem, Pascha iam appropin-
quabat, dedit nomen inter alios compa-
tes, pariter cum plurimis incognitis nomen
nec ille mihi visionem, nec cuiquam no-
rum indicare curavit. Baptizatus est, per
diebus sanctis remeavit ad propria. Brevi
vel amplius transacto, ego cuncta hæc com-
ui. Primò per quendam meum eiusque
cum in conuiuium meo, dum quadam talia
queremur. Deinde institi ac feci, ut hæc
præsens ipse narraret, attestantibus honestis

einibus suis, & de mirabili eius ægri tudine, ut iacuerit penè mortuus per dies plurimos, & de illo alio Curma fabro ferrario, quod cōmemoravi superius, & de his omnibus, quæ cum mihi diceret, etiam tunc ab illo audiuisse recolebant atque firmabant. Quamobrem sicut vidit baptismum suum, & meipsum, & Hippotem, & basilicam & baptisterium, non in rebus ipsis, sed in quibusdam similitudinibus rerum, ita & alios quosdam viuos eisdem nescientibus viuis. Cur non ergo ita & illos mortuos eisdem nescientibus mortuis? Cur non istas operationes angelicas credimus per dispensationem providentiæ Dei benè ventis & bonis & malis, secū dum inscrutabilem altitudinem iudiciorum suorum: siue instruantur hinc mentes mortalium, siue fallantur: siue consolentur, siue terreantur: sicut unicuique vel præbenda est misericordia, vel irroganda vindicta, ab illo cui misericordiam & iudicium non inaniter cantat Ecclesia.

Alexander ab Alexandro Genialium dierum lib. 6. cap. 21. refert sequens miraculum de homine, qui extrusus ē carcere. rursusq; in eū intrusus, inferna se loca adiuisse enarrauit

CAP. VI.

Inter fabulosa miracula, & puerilibus fabellis similia, multas magnasq; res, quæ vix credi diciq; possunt, nullum tam impudens mendacium creditum est, quàm quòd ad hosce annos in Pelignis euenisse dicunt, quod